

Forfatter: Keyser, Jens Jacob

Titel: BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Keyser, Jens Jacob (1818-01-14)

Citation: Keyser, Jens Jacob: "BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Keyser, Jens Jacob (1818-01-14)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 234. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000127.pdf> (tilgået 09. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Prof Jac. Keyser (Krumm) til Rathke.
Kjøbenhavn d. 14. Jan. 1818.*

Jeg kan tænke, at alle mine Colleger føre bittre Klager over min Uefterrettelighed i at skrive, og i Sandhed, jeg maa tilstaae, at de har Ret, især Du min gode Ven Rathke, hvis Veiledning gjorde, at min nordiske Reise fik, om ikke det Udfald, som jeg uden rigtig Kundskab om Landene havde forestilt mig, saa dog et langt heldigere, end den vilde have faaet, hvis jeg havde fulgt mit eget Hoved. Men vidste mine gode Venner, hvor hurtigt Reisen gik, og hvor meget jeg der har haft fore — vigtigt og lystigt, thi intet skal forsømmes — saa har jeg dog kanskee nogen Undskyldning. At jeg saa en stor Deel af Agershuus, Christiansands og Trondhjems Stift, samt foruden det, man seer paa den sædvanlige Route fra Norge til Stockholm og derfra til Kjøbenhavn, ogsaa Upsala og Danemora, har maaskee min chemiske Fætter fortalt Dig. Havde jeg havt lidt bedre Veir paa min Reise i Norge, saa havde den været dobbelt saa behagelig, som var; imidlertid var den mig dog saare interessant, og jeg har ved den faaet ganske andre Ideer om Norge, end jeg før havde, og jeg deler fuldkommen med Dig den Enthusiasme, hvormed Du stedse talte om samme.

s. 235 Ved saaledes strax at gjøre en Reise i Sverrig, efterat man har gennemfaret Norge, seer man ret tydeligen, hvormeget hiint Land staaer tilbage for dette. Ingensteds fandt jeg saa udmærket herlige og majestætiske Udsigter, som de jeg havde seet i Norge. Og i det hele gefalt Sverrig mig slet ikke, Bønderne vare gode Mennesker paa de fleste Steder, men under et stort Tryk. I Stockholm forvoldte man min Reisecompagnon og tildeels ogsaa mig betydelige Ubehageligheder. Upsala er det Sted, hvor jeg fandt det bedst, ja dette Sted er virkelig høist interessant, især siden den videnskabelige Gjæring begynder at yttre sig temmelig stærkt der. Professorerne viste mig megen Godhed og forekommende Artighed. Den gamle Thunberg syntes jeg meget godt om, denne Veteran, i sin Videnskab interesserede sig endnu med en Ynglings Varme for alt didhenhørende. Jeg maatte love ham at bede Dig at skaffe ham et sort Bjørneskind til Udstopning, hvilket jeg herved efterkommer. Han fortalte mig, at han aldrig havde kunnet faae fat paa et saadant i Sverrig, hvormegen Umage han end havde gjort sig derfor.

Her have Mange, Mange spurgt mig om dit Befindende, som min Oncle, Sehested, ja Hans Madsen selv, der sagde meget til din Roes.

Ifald Du har nogen naturhistorisk Commission at give mig, saa tjener til Efterretning, at jeg i Morgen tidlig afretser herfra til Tydskland, hvor jeg agter at see mig om $\frac{1}{2}$ Aars Tid. Denne Reise, som formodentligen ogsaa den øvrige, kommer jeg nok til at gjøre allene, da Scavenius ikke vil bort førend til Foraaret, og jeg holder det for uforsvarligt at ligge her og lade den kostbare Tid gaae aldeles ubenyttet bort. Med Stud. Frølich, der idag reiste tilbage til Hjemmet, har jeg besvaret Collegii acad., som det forekom mig, heelt besynderlige Brev, hvori det bad mig paa min Reise at sørge for Instrumentsamlingens Forøgelses. 236 og dog forlangte de resterende Penge tilbagesendt. — —

Din uforanderlige Ven
Jac. Keyser.